

[Maigaard.]

dem – f. eks. i, at man ikke bør kunne lovgive over finansloven, hvad Ministerrådet jo accepterer nu og da.

Jeg synes, fremskridtspartiet har leveret endnu et eksempel på den totale mangel på sammenhæng i sin politik, og jeg synes også, at det er lykkedes hr. Glistrup at vise endnu en gang, at han har en ualmindelig sprælsk fantasi.

Vi har budgetstigninger på EF-budgettet på 20 pct. om året, på 35 pct. om året. FP har stemt for disse stigninger såvel i markedsudvalget som i Europa-Parlamentet. Hvad skal det så til med de 1.200 ændringsforslag her, når man er så gelassen med EFs penge? Hvor mange spareforslag har FP fremsat til EFs budget? Har man overhovedet tænkt på at fremsætte bare ét forslag? Bare tænkt på det? Hvorfor hele dette cirkus med 1.200 forslag her i tinget, men ikke ét til EFs budget, hvor der var så meget mere grund til at spare? Jeg kan ikke se sammenhængen.

Fremskridtspartiet har fremsat sit eget forslag om direkte valg til EF-Parlamentet. Tror man i FP, at et direkte valgt parlament vil vise større tilbageholdenhed med udgifterne end det nuværende? Tværtimod er det jo sådan, at det direkte valgte EF-Parlament vil bruge flere penge, fordi det vil stå stærkere, det vil blive en motor bag udgiftsførelsen. Hvor er sammenhængen? Oppe i den blå luft.

Hr. Glistrups påstand om, at FP i Europa-Parlamentet har stillet et forslag om en ændring af godtgørelserne dernede, er lodret urigtig. Et sådant forslag foreligger ikke.

Jeg vil takke ministeren for redegørelsen, også for de elementer i den, jeg er enig i, omkring de monetære udligningsbeløb. Jeg vil mene, at så flink man i øvrigt er til at regne ovre i departementet for udenrigsøkonomi – dér kan man jo regne på mange ting, når man bliver bedt om det – så skulle man også kunne beregne, hvor mange der var kommet ud i arbejdsløshed som følge af de monetære udligningsordninger. Det må man kunne, når vi i øvrigt ser, hvad heksemestrene derovre kan stille sammen af tal helt efter forgodtbefindende. Så må der også kunne laves et nogenlunde sagligt skøn over den svækkelse, dansk landbrug har fået, og de afledede virkninger, der i øvrigt er kommet.

Jeg har stillet nogle spørgsmål. Jeg vil minde ministeren om, at jeg bad om at få en klaring på besparelserne. For så vidt angår stigningen

på 1977-budgettet, er det da en lille halv milliard, Europa-Parlamentet har, eller er det en lille milliard? Jeg vil altså gerne bede ministeren om at gøre rede for sine synspunkter her. Jeg spurgte om det, jeg fik ikke svar; det synes jeg jeg bør have.

Når man skærer så stærkt, som man gør, i danske budgetter, så må det være rimeligt, så længe vi er i EF, at denne sparelinje også føres igennem dér, i alt fald på den måde, at udgiftsstigninger modsvares af besparelser. Det har knebet lidt med her at få tilslutning til dette standpunkt, at der skal være en balance, sådan at stigningerne modsvares af »cuts« – man kan jo »cutte« på de monetære udligningsbeløb. Derfor vil jeg gerne fremsætte følgende:

Forslag om motiveret dagsorden.

»Idet folketinget pålægger regeringen at udvise den største sparsommelighed ved udarbejdelsen af EFs budgetter, således at eventuelle stigninger på budgetterne modsvares af besparelser, ikke mindst ved begrænsninger i de monetære udligningsbeløb,

går tinget over til næste sag på dagsordenen.«

Formanden:

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor).

Jeg skal lade denne dagsorden indgå i debatten.

Albertsen (S):

Jeg skal om den dagsorden, som hr. Maigaard nu har foreslået, sige, at det er egentlig lidt trist, når man diskuterer saglige og værdifulde ting, inspireret af hr. Maigaard i dette tilfælde, at en sådan debat så skal belemres med en dagsorden af den karakter. Jeg synes, det er en kedelig måde at afslutte seriøse debatter på, og vil derfor på forhånd være overordentlig kritisk over for at gå ind på en drøftelse heraf. Jeg vil i og for sig umiddelbart være indstillet på at anbefale, at man forkaster det dagsordensforslag.

Jeg skal til de bemærkninger, som andre ordførere har fremsat, kun komme med et par enkelte kommentarer.

Til hr. Jørgen Junior må jeg have lov at sige, at selvfølgelig var det behageligt at høre, at partiet som sådant, som han repræsenterer her i dag, bakker regeringens markedspolitik op. På baggrund af deltagelse i mange markedsudvalgsmøder vil jeg godt sige, at det vil nok